

18. maj 2017

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at tage initiativ til at sikre, at jollefiskerne indberetter mængden af torsk, som genudsættes efter at være fanget med bundgarn – herunder, at indberetningen gøres tilgængelig for Grønlands Naturinstitut.

(Medlem af Inatsisartut Hans Aronsen, Inuit Ataqatigiit)

Når man betænker Vort Lands kyststrækning på vestkysten, det sydlige område, det østlige område sydpå og det nordligere østområde, så kan man sammenfattende sige, at mængden af fisk som sådan ikke seriøst kendes og videnskabeligt heller ikke kan dokumenteres, og årsagen hertil er simpel fordi, at det kun er ganske få områder hvor der reelt fiskes.

Hvis vores vigtigste erhverv skal udnyttes mere optimalt, så vil det være særdeles vigtigt, at sprede fiskeriet mere ud i de forskellige dele af landet, og nu hvor havet mærkbart opvarmes, spreder torsken sig mere mod de nordlige egne, og skal vi endelig fange flere torsk, så skal der være indhandlingssteder, idet det først og fremmest er indhandlingskapaciteten, der sætter en stopper for torskefiskeriet.

De eksisterende indhandlingsanlæg samt de indhandlingsanlæg, som man slet ikke kan regne med, skal om vi vil det eller ej udvikles, og gør vi ikke det, så vil det kun være afgrænsede områder af landet hvor man vil kunne hive torsken i land.

Fiskepladserne eller lad os bare sige de steder, hvor der er mange fisk, skal nødvendigvis have flydende indhandlingssteder for hurtigst muligt, at kunne indhandle og komme udover de barrierer, som vi efter Siumuts mening snart må se at komme af med, og derfor vil vi gerne præcisere, at vi da heller ikke ser, at en registrering af de fisk vi lukker ud af bundgarnene er en gangbar løsning.

Når man ser udover hele kysten i et helhedsperspektiv og med tanke på bundgarnsfiskeriet, så kommer vi ikke udenom, at man som følge af de små fiskebåde er nødsaget til, at bruge garn til at få torsken i land, og hvis vi i denne forbindelse skal komme ind på fangster og registrering heraf så vil det være langt mere passende, at man ikke nøjes med småbådene men inddrager alle torskefiskerne.

Og skal vi nu kommer ind på undersøgelser af torskemængderne som sådan, så kan man ganske enkelt øge udgifterne til Naturinstituttet, og skal det endelig være, så er det snarere de varme havstrømme, der går tæt op langs Vort Lands kyster, som vi bare skal være til sinds at udnytte optimalt; vi er formodentlig vel allesammen klar over, hvor mange torsk der er derude?

Det er allerede lovfastsat at man har pligt til, at indberette sine fangster, og hvis man absolut ønsker at lave om på dette, så skal nogen foreslå, at loven skal ændres hvorfor, at vi fra Siumut på det foreliggende grundlag bortkaster forslaget.

Nikolaj Jeremiassen

Siumut